

SLOVENE.

Političen list za slovenski narod.

Pe pošti prejeman velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejeman, velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema upravnništvo in ekspedicija, Stolni trg št. 6, poleg „Katoliške Bukvarne“.

Oznauila (inserati) se sprejemajo in velja tristoletna petič-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvenredne nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 20.

V Ljubljani, v torek 26. januarija 1892.

Letnik XX.

Vinska carina.

(Govor državnega poslanca g. Robiča v državnem zboru dne 14. januarija 1892.)

Z nekim strahom izpregovorim o tej gotovo jako važni stvari, to tembolj, ker jako obžalujem, da vsem pogodbam pritrditi ne morem.

Jaz sploh nisem nasprotnik tem trgovskim pogodbam, kajti kako velikega pomena da so za našo državo in posebno našo trgovino, to je razvidno že iz tega, da smo neposredni sosedje Nemčije, Italije in Švice.

Pa ne le tehtni gospodarski vzroki govoré za pogodbe, temveč tudi politični oziri. Nerad bi odrekel priznanje energičnemu delovanju našega trgovskega ministra. Seveda ne morem se prištevati onim, ki od pogodbe pričakujejo nenavaden razvoj naše trgovine, blagostanje in večni mir. Dobro bode, da ne gojimo prevelikih näd, kajti praktični uspehi se najbrž ne bodo kmalu videli.

Stvar prve vrste za našo domovino so pač trgovinske pogodbe, če tudi bistvenega prevrata ni kmalu pričakovati.

Nebistvene pomisleke proti posamičnim določbam pogodb hočem popolnoma prezreti. Govoriti hočem le o vinskih carinah, ali prav za prav le o opombi, ki se nahaja v konečnem zapisniku pogodbe mej Avstro-Ogersko in Italijo. Ta opomba se tiče vinske carine.

Ko sta poslanca dr. Klaič in Dipauli o tem že temeljito govorila, hočem stvar le ob kratkem omeniti.

Kar se tiče neznatnih olajšav, ki so se dovolile v vinski carini nasproti Nemčiji, bodo v prvi vrsti le Ogerski v korist.

V pogodbi, ki se je z Italijo sklenila, ni postavke za vino. Ostane torej pri stari carini 20 gld. v slatu, kakor tudi proti Nemčiji. V konečnem zapisniku je pa vendar z določbo 5. k številki 77, ki pravi, da se v slučaju, če zniža Italija svojo carino od vina na 5-77 frankov, ima tudi znižati avstrijska

carina za italijanska vina, ki se uvažajo v sodih, na 3 gld. 20 kr. od 100 kilogramov, bodočnost našega vinstva dana v roke italijanski vladi. (Tako je! na desnici.)

Jaz bi bil poprej za to, da se izdatno zniža vinska carina, kakor pa za carino, ki je od danes do jutri, ki se slednji dan, da, vsako uro lahko premeni.

Pri razpravi o trgovinskih pogodbah se po pravici naglašja, da so se sklenile na tako dolgo vrsto let. Zdi se mi pa zatorej tem čudneje, da so v tako važni točki, kakor je vinska carina, izneverili se temu načelu in pustili v pogodbi določbo, ki bode vedno pretila ne le pridelovalcem vina, temveč tudi vinski trgovini.

Italijanska pogodba že sedaj kaže svoj vpliv s tem, da se v vinski trgovini kaže mlačnost. Trgovci nimajo veselja, kupovati vina. (Tako je! na desnici.) Vinotrčci so zaradi tega, da se je vsprejela ta določba, v neki negotovosti, ne upajo si povekšati svoje zaloge, ker ne vedó, kaka carina bode že drugi dan.

Nadejati se hočem, da nizka carina kmalu ne stopi v veljavo, toda jako verjetno je, da bodo neke okoliščine, kakor slabe letine pri nas in preobilni pridelek v Italiji, pripravile italijansko vlado do tega, da bode uveljavila to določbo.

Gospóda moja! Tukaj imamo določbo, katera bode imela nepreračunljive posledice, če se izvede. Zaradi tega se ne bode pocenilo le vino, katero že imamo, temveč bodo tudi zemljišča izgubila svojo veljavo in naša vina bodo zgubila vsa trgovišča. Naravnost v nevarnosti je obstanek našega vinstva, katero je vendar za cele dežele naše države in za velik del našega prebivalstva neizmerne važnosti, in v mnogih krajih steber kmetijstva.

Pooblaščen sem izjaviti, da tudi češko vinarstvo društvo se ravno tako boji za vse vinstvo v Avstriji in jako obžaluje, da v vinski carini se ni dosegla nobena stalnost. Ravno tako je teh mislij tudi ba-

ron Morsey, ki več ne pride do besede. (Čujte! na desnici.)

Zagotovila in izjave, katere je v tem oziru dala vlada, nas niso mogle pomiriti. Prebivalstva pa tudi niso pomirile, kakor se vidi iz brzojavke, katero hočem prečitati (čita):

„Dne 9. januarija 1892. leta v Mariboru zbrani štajerski vinski pridelovalci in trgovci vidijo v tem, če se vsprejme specialna ugodnost pri izvažanju vina, dovoljeno italijanski vladi v št. 5/III., tarifa B., pri carini v Avstro-Ogersko, končnega zapisnika k trgovinski in plovbeni pogodbi z dne 27. decembra 1878, veliko nevarnost za obstanek avstrijskega vinstva in trgovine z vinom (Čujte!), in pričakujejo od svojih poslancev v državnem zboru, da bodo v parlamentu odločno delovali na to, da se odstavek 5/III. omenjene trgovske pogodbe ne sprejme, oziroma da se ugodno spremeni za vinske pridelovalce in trgovce avstrijske.“ (Čujte! Čujte! na desnici.)

Trdi se, da omenjena določba ni nova, temveč se je nespremenjena vzela iz trgovinske pogodbe, katera je stopila v veljavo dne 1. januarija 1888. leta in se bode s tem le ohranilo dosedanje stanje, ter tudi ni verjetno, da bi Italija izkoristila si to določbo.

Če nas častiti tovariš Šuklje tolaži z nado, da bode v Italiji tudi trtna uš tako napredovala, kakor pri nas v Avstriji, moram odkloniti to tolažbo. (Prav res! na desnici.) Prvič mi prepoveduje že krščanska ljubezen do bližnjega (Veselost), da bi želel Italijanom nesrečo, ki je nas obiskala. (Poslanec Šuklje: Saj tega nisem želel!) Drugič pa v Italiji trto vse drugače gojé, nego pri nas. Kakor je znano, so v Italiji mej vinogradi njive. Nepretrganih vinogradov je jako malo. Prepričan sem pa tudi, da v Italiji nimajo tako vzglednega zavoda za razširjanje trtne uši, kakor smo ga mi v Avstriji imeli v Klosterneuburgu. (Veselost in odobravanje na desnici.)

(Konec sledi.)

LISTEK.

Demant.

Češki napisal J. Doubrava.

(Konec.)

Brongle takoj pošlje k Levithu, ki je takoj prinesel denar. Dekle pa je izročila Brongle-ju — demant.

Ni bil sicer težak, a vkljub temu čutil je Brongle hudo težo, ko je demant vsprejel, kajti težila ga je skrb, kako ga bo ctel pred zalezovalci in srečno prinesel domov. Dobro je premislil, kaj mu je storiti.

„Ne nosi kamena seboj!“ Te besede iz pisma so mu bile vedno pred očmi. Sklenil je oslepiti svoje nasledovalce. Izprosi si v palači vodnika, ki naj bi ga peljal do njegove gostilne. Precej so mu ga dali. Mej potoma pa se Brongle ustavi na angleški pošti in tam je oddal neznamen zabojček z naslovom: „Brongle, London“. Poslatev je pošti izročil priporočeno. Za tem gre z vodnikom v gostilno. Slugo bogato obdari in ga pošlje domov.

Krasno svilnato škatljico, v kateri mu je bil demant izročen, dene v svoj kovčeg, ga zapečati ter

ga izroči gostilničarju s prošnjo, naj mu ga varno shrani.

Prvi, ki se je pri njem oglašil, bil je njegov najeti vodnik Harmilijon. Izpraševal ga je, kje je hodil in ako se mu je kaj prigodilo, ker ga po noči ni bilo doma v gostilni.

„Nič hudega,“ pravi Anglež ter komaj pomiri radovednost lokavega Armenca. Prosim, preskrbite vozni listek za parnik, ki prvi odpluje v Odeso.“

Seveda Brongle ni mislil iti v Odeso, hotel je s tem le zasledovalce speljati na napačni sled, sam pa je nameraval s parnikom v Trst.

Zvečer leže v posteljo, a kmalu ga iz poluspanja vzbudi šum, katerega začuje v sobi. V polumraku zagleda pred seboj moško postavbo, ki je hitela proti njemu z neko svetlo stvarjo v roci. Toda Brongle je bil na to že pripravljen. Urno prime za revolver ter ustrelji.

Temna postavba je izginila kakor senca, on ni vedel, ni kam in kako. Zunaj po hodnikih pa je nastal ropot. Služabniki so tekali sem in tje, da bi spazili, iz katere sobe se je čul ropot. Angličan pa nič ne izpregovori, in tako niso prišli strelu na sled. Prečul je celo noč z revolverjem v roci, a se ni več prigodilo nič posebnega. Zjutraj, ko je vstal, je videl, da je nekdo pretaknil vse njegove žepe ter

odnesel njegov kovčeg. Takoj spozna, da je zlobnež moral poučen biti, kaj da nosi seboj, ker on o tem ni z nikomur govoril; menil je, da mora to biti kak služabnik iz paševe palače.

Brongle je bil v strahu, kaj bo z njegovo pošiljateljico, in je težko pričakoval telegrama iz Londona, da so poslano prejeli. V tem času pa se je pripetilo nekaj nenavadnega.

Gostilničar je namreč stopil k njemu v sobo ter mu naznanil, da sta pred hišo dva turška uradnika, ki bi rada z njim govorila.

Ko vstopita v sobo, prosita gostilničarja, naj bi bil tolmač njima in Angležu.

„Vas imajo na sumu, da imate trgovino z dragocenimi kamni in da za to ne plačujete nobene davka, dalje da tržite skrivaj celó s kamni ukradenimi iz palač paš in drugih velmož. Naročeno imava, da vpričo vas vse vaše stvari preiščeva in če kaj sumljivega najdeva, da vas odvedeva v zapor.“

Vse, kar je imel pri sebi v sobi, so natanko preiskali. Toda ničesar niso pri njem spazili in zato so ga pustili prostega.

Dan pozneje prejel je iz Londona telegram, da je vse v redu in da naj se vrne domov. Iz tega je

Celovski mestni zastop pa slovenščina.

Iz Celovca, 24. januarija.

„Slovenec“ poročal je svoječasno¹⁾ obširno o zanimivi borbi, ki se je unela mej „Katoliško-političnim in gospodarskim društvom za Slovence na Koroškem“, in mestnim zastopom celovskim radi slovenskih dopisov in vlog omenjenega društva. Stvar se je zavlekla do vis. ministerstva notranjih zadev, ki je razsodilo dne 9. sept. 1890. l. št. 17919, da je „celovski mestni magistrat (kot politična oblast prve instance) dolžan, slovenske vloge brez ugovora in stvarno reševati“. — To razsodbo potrdilo je tudi vis. upravno sodišče, ki je priziv mestne občine celovške zoper omenjeno razsodbo zavrglo kot protipostaven in nedopusten.

Toda naši mestni očetje s tem neso bili zadovoljni. Lekcija, ki so jo dobili od upravnega sodišča, jim ne zadostuje; hočejo se še parkrat osmešiti.

K temu jim je dala zopet povod neka slovenska vloga katoliško-političnega društva z dne 4. dec. 1891. l., ki je naznanilo na novo k društvu pristopivše ude.

Ta vloga je hudo spekla gospode, ki ukazujejo v celovski mestni hiši. V seji mestnega zbora dne 22. dec. prošlega leta obravnavalo se je vnovič o slovenskih vlogah, zoper katere se je zlasti ogreval dr. Hibler, ki je slovensko vlogo pobijal kot poskus, da se Celovec pokaže kot „dvojezično“ mesto! — Magistrat nema slovenskega tolmača (!); zaradi 568²⁾ Slovencev se ne more nastavljal poseben uradnik, zlasti ker so vsi (?) Slovenci nemščine dobro zmožni; zbog tega je breztaktno (Taktlosigkeit) obično nadlegovati (sic!) s slovenskimi vlogami. Predlaga torej, naj se vloga političnemu društvu vrne z zahtevo, da se jej mora priložiti nemški prevod. Predlog se je ednoglasno sprejel.

Da je Celovec pravo nemško mesto, dokazal je g. Hibler — ju bajé tudi v tem listu do dobrega označeni koroški „zgodovinar“ pl. Jakš. Koliko „nemšk“ je Celovec, more se pa g. Hibler prepričati na lastna ušesa vsak tržni dan, ako le količkaj hodi po naših ulicah in trgih. Slišal bode, kako slovenščina prevlada nemščino. In kar je še posebno zanimivo, take dni se tudi mnogi Nemci, kojim inace politika nikoli ni dosti „nemška“, prav nič ne bojé poštenega slovenskega blaga, in celó slovenska beseda jim teče dosti gladko. Nauk o „taktnosti“ naj pa ohrani g. Hibler le za-sé in naj po svoji modrosti zabrani, da v mestni dvorani ne bodo streljali takšnih kozlov.

Odboru katoliško-političnega društva dostavil se je dne 15. jan. t. l. naslednji nemški pisan odlok: „Št. 18034.

Slavniemu načelnistvu „Katoliško-političnega in gospodarskega društva za Slovence na Koroškem“ v Celovec

Vsled sklepa tukajšnjega mestnega zbora z dne 22. min. meseca št. 1179. pozivlja (wird

¹⁾ Prim.: „Slovenec“ l. XIX. št. 198.—200, 207.

Dopis.

²⁾ Po magistratu jih je uradno izkazanih 723, v resnici pa je gotovo nad 6000 v Celovec bivaajočih Slovencev.

Dopis.

spoznal, da je demant doma, zato urno odide. Kaj pa Mirjam?

Večkrat je mislil na-njo in poskušal, kako bi jo odkupil.

Kaka dva meseca po teh dogodkih dobil je pismo iz Carjigrada in je precej na pisavi spoznal, da mu ga je doposlala sužnja Mirjam.

Pismo se je glasilo: Srečen si, da si ušel nastavljenim zanjkam. Služabnika, ki te je spremljal do gostilne, pripeljali so drugi dan obstreljenega domov. Pravijo, da je hotel tebe umoriti, a da si ga ti z revolverjem odgnal. Gosposka je zvedela, da je demant ukraden, a sumijo one uradnike, ki so tvoje stvari preiskovali. Bodi srečen in ne pozabi na-me. Nesrečna Mirjam.

Sedaj se mu je vse zjasnilo. Mirjam je njega rešila. In sklenil je na vsak način tudi njo rešiti. Posrečilo se je Brongle-ju, da je napravil izvrstno kupčijo z demantom. Hvaležen poslal je po posredovanju Benjamina Levitha dvanajst tisoč frankov v Carjigrad in odkupil Mirjam iz sužnjosti. Kmalu se je pripeljala skozi Dardanele, mimo Malte in Gibraltarja v London, kjer so je čez leto dnij pozdravljali kot gospo Brongle-jevo.

Mladi Brongle pa je pravil, da je v tem letu našel — dva demanta.

aufgefordert) se slavno načelnistvo, naj napravi nemški prevod priložene vloge, ki se je v slovenskem jeziku vložila dne 4. dec. št. 16761; in naj jo potem zopet semkaj predloži.

Celovski magistrat dne 5. jan. 1892. l.

Zupan: Glöckner, l. r.“

Res ne vemo, kaj naj na tak odlok odgovorimo. Ali res za naše mestne očete ne veljajo več postave in odloki najvišjih uradov?

Toda v kozji rog se tudi Slovenci ne dadó več ugnati. Tako vsaj pokazalo je naše vrlo katoliško-politično društvo s sledečo slovensko vlogo, katero je predložilo na novo magistratu:

„Slavni magistrat!

Proti odloku od dne 5./1. 1892, št. 18.034, se pritožuje podpisano društvo o pravem času tako-le:

C. kr. ministerstvo za notranje zadeve je že enkrat izreklo, da slavni magistrat mora sprejemati slovenske vloge.

Nepostavni sklep mestnega odbora od dne 22. decembra 1891. l. nas nič ne briga in je le obžalovati, da se na tak način nižja oblast upira ukazom višjih oblastij.

Mi smo slovensko društvo in bodemo se poslužili slovenščine; dolžnost slavnega magistrata je, ako hoče biti samostojna politična oblast, da nastavi slovenščine zmožnega uradnika, ker magistrat ima dosti opraviti s slovenskimi strankami.

Dalje se pa tudi pritožimo, da nam ni došel slovenski odlok. Odlok od 5. januarija 1892, št. 18.034, ni pisan v slovenščini, ter se je slavni magistrat tudi v tem oziru pregrešil proti postavi.

Vsaka prošnja se mora pri slavnem magistratu kakor pri c. kr. okrajnem glavarstvu reševati v tistem jeziku, v katerem je pisana, v nemškem ali slovenskem.

Mi ne bodemo odnehali in bodemo naše pravice varovali; za nas govori jasno postava.

Prosimo: Slavni magistrat naj blagovoli predložiti ta rekurz visoki c. kr. deželni vladi, ki je prošena, da ovrže odlok slavnega magistrata od 5. jan. 1892, št. 18.034, in mu ukaže, da naj sprejme brez odloga od nas naše naznanilo od 4. dec. 1891, št. 16.761, ter da nam pošlje rešitev o tem naznanilu v slovenskem jeziku. — Tudi c. kr. deželno vlado prosimo za slovensko rešitev našega rekurza.

V Celovec, dne 18. prosinca 1892.

(Podpisi.)“

Radovedni smo, kako se bo končala tá nova pravda; bode li deželna vlada celovška priziv razsodila po prej omenjenih razsodbah, ali se bode treba zopet na novo pritožiti na višje instance.

Odločni gg. odborniki katol.-političnega društva so nam porok, da se društvo ne bode udalo. Vkljub velikim oviram in tudi preko celovške mestne hiše stopa i koroški Slovan na dan!

Politični pregled.

V Ljubljani, 26. januarija.

Notranje dežele.

Češke in nemške šole. Že večkrat se je tožilo, da ste obe češki visoki šoli prenapolnjeni, da je treba razširiti sedanje prostore. To so priznali celó levčarji v budgetnem odseku, ali vendar se v tem oziru ničesa ne stori. O prenapolnjenju nemške tehnične šole v Brnu se dosedaj ni nič slišalo, ali vendar so se njeni prostori razširili in to samo zato, ker se je letos število učencev pomnožilo za kaceh deset. Sedaj je na tej šoli 168 rednih slušateljev. Na vsacega učitelja — če prištejemo asistente in plačane docente — pridejo štiri slušatelji. In kako se je dobilo to število učencev? Samo s štipendijami po 600 gl. na leto. Da ni državnih štipendij, bili bi šolski prostori še mnogo preveliki in šole bi najbrž morali poslovaniti ali pa zapreti. Da se pa ta nemški zavod ohrani, dajo se državne ustanove. Sedaj naj pa kdo reče, da sedanja vlada dovolj ne skrbi za Nemce.

Češko. Vse delovanje čeških Nemcev meri na to, da se češčina pripravi ob vse pravice v okrajih, v katerih bivajo večinoma Nemci. Nemec naj bi v vsej deželi dobil pravico v svojem jeziku; Čeh pa le v češkem delu dežele. Žal, da tudi vlada ne gleda na narodno enakopravnost. Službe uradnikov za nemške in tudi mešane okraje razpisujejo se le v nemščini in nastavljajo se uradniki, ki ne umejo

češčine. Če se že sedaj tako ravna, kaj bi še bilo, ko bi se dunajske punktacije zares izvele. Ni čuda torej, da tudi Staročehi neso več naidušeni za spravo. Samo z Nemci seveda vlada sprave ne bode mogla lahko izvesti, ker ni verjetno, da bi jo podpirali tudi veleposestniki. Če pojde tako dalje, bode se narodnostni boji na Češkem le poosttrili.

Mladočeht. „Podvysoké Listy“ hočejo vedeti, da bodo češki radikali pozvali zmernejše Mladočehe, da naj se poprimejo radikalne politike ali pa odložé svoje mandate. Radikali bodo pridobili več provincijalnih listov, da bodo razširjevali njih nazore. Časopis „Podřipan“, kateri pobija radikalno politiko, bodo podkopali z drugim listom. „Podřipan“ pa na to dobro odgovarja. Pred vsem povprašuje, če nekateri gospodje v Pragi hočejo zapovedovati. Dosedaj se je vsaka diktatura slabo obnesla. Če so nazori radikalnih politikov pravi, ni treba strašiti. Svoje nasprotnike razorožite z argumenti uma in resnice. — Omeniti moramo, da „Podřipan“ ni staročehski list, temveč mladočeški in ima tesne zveze z nekim mladočeškim poslancem, katerega je še nedavno proslavljalo Gregrovo glasilo.

Realisti. Glavno glasilo te stranke hoče vedeti, da so že mnogi levčarji siti narodnih preprirov in je zatorej upati, da bi sklenili s Čehi novo spravo, ki bi bila za češki narod ugodnejša, nego so dunajske punktacije. Mi ne verujemo, da bi levčarji sedaj bili posebno prijenljivi, ko imajo na vlado nekaj več vpliva. Sicer bi pa za realiste ne bilo varno začeti takih pogajanj. Radikali bi takoj zagnali strašen krik proti njim, da hočejo narod prodati Nemcem. Kdo vé, če bi se ne posrečilo dr. Gregru, podkopati jim stališča, kakor ga je podkopal Staročehom.

Kmetska stranka. Vodja kmetske stranke Alfonz St'astny kaj spretno podkopuje tla Mladočehom. Pri tem pa menja po razmerah svoje prepričanje prav po vzgledu dr. Gregra. Sedaj je začel v svojem listu z vso odločnostjo zagovarjati radikalno politiko in siliti, da češki poslanci nastopijo pasivno politiko. Mož hoče s tem le prisiliti Mladočehe do skrajnih korakov, da se tem prej onemogočijo in potem pride vrsta na njegovo stranko.

Plener. Vedno pogostejše so vesti, da Plener dobi kako višjo državno službo. Koliko je resnice na tem, ne vemo, ali Plenerju morajo take vesti le ugajati, ker jih ne preklicuje. Češkim Nemcem pa take vesti nič prav ne ugajajo in eden nemških listov na Češkem se že huduje, da levica taceh vestij ne preklicé. Hkratu pa izreka prepričanje, da Plener nobenega tacega mesta ne bode prevzel. On je za kaj višjega izbran, nego je kako veleposlaniško ali dvornosvetniško mesto. Umljivo se 'pa listu zdi, da bi se Taaffe rad znebil Plenerja, ki je prvi mož nemškega naroda v Avstriji. List pač o vodji zedinjene levice malo predobro sodi. Plener je že večkrat pokazal, da bi mu dobra državna služba jako ugajala, samo da se mu dosedaj nikdo neče umakniti.

Vnanje države.

Trodržavna zveza. Bismarckovo hamburško glasilo sedaj piše proti trodržavni zvezi. Z nespretno politiko si je Nemčija Rusijo popolnoma odtujila in je sedaj zavisna od Avstrije. Prisiljena bode še podpirati avstrijsko politiko na Balkanu. Že sedaj ni Nemčija več neutralna v balkanskih zadevah. Nemčija bode za avstrijske koristi na Balkanu morala še kri prelivati in vsled novih trgovinskih pogodb Avstriji plačevati davek. Ta list celó sumniči Avstrijo, da bi se morda sklenene pogodbe ne držala in ugodno priliko porabila proti Nemčiji. Ta članek je pisal ali narekaval Bismarck, ki še ne more pozabiti, da ni več kancelar, in zatorej vedno napada politiko svojega naslednika. Dobro je to, da Bismarckova beseda v Nemčiji sedaj nikjer dosti ne velja.

Francija in Bolgarija. Razpor mej Francijo in Bolgarijo bajé še ni popolnoma poravnal. Francija je vsprejela bolgarsko noto brez vsacega ugovora. Francoski zastopnik v Sofiji bi šel še k ministru vnanjih zadev, naznanil mu, da stopi Francija zopet v diplomatsko zvezo z Bolgarijo. Bolgarska vlada pa s tem ni zadovoljna, temveč zahteva, da francoska vlada pismeno potrdi, da vsprejme bolgarsko noto. Tega pa Francija noče storiti; ker bi potem ne mogla več lahko si izkoristiti iztiranja kacega francoskega podložnika iz Bolgarije ali Turčije za diplomatske namene. Posebno prijetno pa tudi ni za velevlad, pismeno potrditi svojo blamažo. Najbrž bode Bolgarija odstopila od svoje zahteve in stvar bode poravnana.

Amerika. Odnosaji mej Zedinjenimi državami in chilsko republiko so se jako poosttrili. Chilaska vlada je v neki noti, v kateri se obsoja postopanje severno-ameriškega poslanika mej državljansko vojno; rabila malo ostre izraze. Zedinjene države so jej pa zaradi tega poslale ultimatum in se že pripravljajo za vojno. Najbrž bode chilaska vlada preklicala dotične izraze, da le do vojne ne pride. — Predsednik Harison bajé zaradi tega tako napenja vse strune proti chilski republik, da pokaže, kako zná dobro varovati državno čast in korigirati, da bi ga pri novih letošnjih volitvah zopet volili.

Izvirni dopisi.

Iz Rožne doline na Koroškem, 25. januarja. (Prva pridobitev!) Za kar se je vrlo narodna šentjakobska občina potegovala skozi trinajst let*), kar ji je narodni nasprotnik hotel zabraniti s tolikim nasilstvom, to je dosegla koncem lanskega leta. Visoko ministerstvo za uk in bogočastje je razsodilo, da se ima na ljudski šoli v Šentjakobu slovenščina uvesti kot učni jezik za vse otroke. To je tako rekoč prva večja pridobitev koroških Slovencev v dolgotrajni, hudi borbi za narodno ravnopravnost. Ona nam kaže, kaj se dá z odločnostjo in vztrajnostjo vkljub mnogim oviram doseči! — Radujemo se te pridobitve, ne kakor bi se nam ž njo skazala kakšna milost; saj je slovenska šola le postavna naša pravica. Marveč radujemo se tega uspeha zato, ker je prvi večji sad naših dolgotrajnih naporov, ker je zmagala pravica, in ker nam ta prva zmaga daje upanje, da se nam bode z marljivostjo sčasoma i drugod posrečilo, dospeti do naših pravic!

Odlok, po katerem se vrejuje slovenski pouk na šentjakobski šoli, se glasi:

Št. 2363 / okr. šol. svet.

Slav. občinskemu zastopu v Št. Jakobu.

Kakor poroča vis. c. kr. deželni šolski svet z dopisom z dné 19. decembra 1891, št. 3482, je vis. c. kr. ministerstvo za uk in bogočastje z odlokom z dné 6. dec. 1891, št. 8655, koroškemu c. kr. deželnemu šolskemu совету sledeče naznanilo:

V rešitev poročila z dné 28. aprila 1891, št. 531, se prizivu občinskega zastopa v Št. Jakobu v Rožu do ministerstva proti tamošnji razsodbi z dné 20. maja 1890, št. 489, ustreza in zaukaže, da se ima na ljudski šoli v Št. Jakobu slovenščina rabiti kot poučni jezik. Priznava pa, kako važno je za koroške Slovence, da se naučijo nemškega jezika, kar poudarja tudi koroški deželni odbor v svoji izjavi nasproti deželnemu šolskemu совету, se gledé učenja nemščine na ljudski šoli v Št. Jakobu sledeče zaukaže: Pouk v nemščini kot učni predmet se ima pričeti s tretjim šolskim letom, in se ima nemščina učiti v 3., 4. in 5. šolskem letu skozi 3 ure, v 6., 7. in 8. šolskem letu pa skozi 4 ure na teden. Nemščina naj se po možnosti že koj iz začetka uči na podlagi nemščine (v nemškem jeziku). V viših razredih naj se nemščina tako uči, da se bode poleg nemške slovnice tudi zemljepisje in računstvo ponavljalo v nemškem jeziku, da se ga učenci bolj temeljito naučijo in privadijo. Da se otroci ne preobložijo, sme na srednjem in višem razredu odpasti po ena ura risanja in telovadba. Ob enem se starišem in jerobom na prosto voljo dá, da smejo svoje otroke nemškega pouka oprostiti. Take želje pa se morajo šolskemu vodstvu naznaniti ob začetku šolskega leta.

C. kr. okrajni šolski svet naznanja s tem to razsodbo vis. c. kr. ministerstva za uk in bogočastje občinskemu zastopu v Št. Jakobu v Rožu in dostavlja, naj se pravočasno vse potrebno preskrbi, da se more ta odlok izvršiti.

C. kr. okr. šolski svet v Beljaku dné 15. januarja 1892. Dr. Herman, predsednik.

S tem ukazom se je vsaj enkrat toliko ustreglo našim opravičenim željam in zahtevam, da se moremo ž njim zadovoljiti. Da se navedeni ukaz le tudi vestno izvršuje, in se šolska oblastva skrbno ravnajo po njem, ne dvomimo, da bode nova naredba obrodila zaželenega, dobrega sadu.

Sedaj je tudi drugim slovenskim občinam pokazana pot, po kateri si morejo priboriti slovensko šolo. Trnjeva je sicer ta cesta in nikakor ne vabljiva, a v sedanjih zamotanih razmerah ni boljše in krajše. Z odločno, neustrašeno vztrajnostjo dale se bodo premagati vse težave. Torej pogumno in neustrašeno na delo!

Vrlim Šentjakobčanom od srea čestitamo na sijajnem vspehu, na konečni zmagi, ki so si jo priborili s svojim moškim postopanjem, ker se niso dali premotiti niti po hudem pritisku, niti po izzivanju nemčursko-liberalnih listov. Stavimo Šentjakobčane v vzgled vsem drugim slovenskim občinam, da se od njih učé, kako se je treba boriti za narodne pravice!

*) Slovence" objavil je lani v števil. 182. in 183. obširnejši popis te borbe. Dop.

Naši narodni nasprotniki vedno vpijejo po deželnem miru! Tu se jim kaže prilika, kako si najložje morejo priskrbeti večnega, pravega miru: najviše oblasti našim postavnim in povsem pravičnim zahtevam ustrezajo povsod tako, kakor se je moralo ustreči Šentjakobčanom, naj nam privoščiijo popolno narodno ravnopravnost v šoli in uradih, in nastal bode trajen mir, kojega Slovenci izvestno ne bomo kalili!

Dokler pa tega ne dosežemo, treba odločne borbe in zatorej naj velja: Neomahljivo in vztrajno naprej! Rožán.

Z Dunaja, 25. januarja. Pred tukajšnjim porotnim sodiščem se je danes pričela obravnava proti zakonskima Francu in Rozaliji Schneider, ki sta zatožena reparskih umorov, oziroma sokrivde. Franc Schneider je malo časa obiskoval šolo in zna komaj zapisati svoje ime. Že kot deček ni bil dosti prida; 14 let star je bil s stariši vred kaznovan zaradi tatvine. Učil se je le nekoliko mesarije. Leta 1882 se je poročil s svojo sedanjo ženo in njeno doto v znesku 700 gld. hitro zapravljal, sicer pa je bil malovreden mož in zaradi tatvine in goljufije že večkrat kaznovan. Že leta 1880 in 1885 je skušal dve služkinji speljati v skrit kraj in ju okraati. Ko je dné 25. maja 1891 prišel iz zapore, nagovoril je na cesti služkinjo Ano Stoiber ter jo vprašal, če išče službo. Z izgovorom, da ji pokaže hišo, kjer dobi službo, jo je peljal skozi gozd pri Neulengbachu ob zapadni železnici ter jo tam zagrabil za vrat, da bi jo okradel. Ko pa se je prepričal, da nema denarja, jo je izpustil.

Dné 1. junija je neki Ani Gyuries obljubil službo pri neki baronovki; med potjo pa je hotel okraati. Nekaj tednov pozneje je obljubil 18letni Rozaliji Kleinrath prav dobro službo pri neki grofinji v Klosterneuburgu, speljal jo v gozd ter umoril. Pobral jej je obleko, 23 gld. denarja in kovčeg z nekaterimi stvarmi, kar je prodal za 50 gld. Pri tem mu je pomagala njegova žena. Odslej je bila sploh tudi žena zapletena v vse hudobije, ker je ona iskala služkinje. Tako je nalogala Marijo Hottwagner, da ji dobi službo pri neki baronovki. Tudi to deklico je Schneider umoril in jej pobral vse, kar je imela.

Dné 8. julija sta hudodelca zvalila v gozd Vincencijo Zoufar, katero je Schneider umoril in pobral obleko. Z zvijačo je od njene gospodinje dobil njene stvari in 150 gld. denarja.

Hudodelca bi bila gotovo nadaljevala svoje grozno početje, ko bi ju ne bili zasledili. Dekazano je, da je Schneider deklice zadavil. Rozaliju Schneider se je skušala že umoriti, odkar je zaprta. Skočila je namreč iz tretjega nadstropja, pa se je le malo poškodovala. Obravnava bode trajala več dnij.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 26. januarja.

(Gosp. deželni predsednik baron Winkler) se je sinoči vrnil z Dunaja.

(Umrli) je danes dopoldne ob 1/2 10. uri v tukajšnji bolnišnici po daljši in hudi bolezni, prejemši sv. zakramente za umirajoče, gosp. Ivan Železnikar, bivši vrednik „Slov. Naroda“ in „Brusa“. Naj v miru počiva!

(Pogreb) vladnega svetovalca Josipa Ekel-a včeraj popoldne je bil jako veličasten. Truplo je ležalo v mrtvašnici pri sv. Krištofu. Pogreba se je udeležilo mnogo odlične gospóde ljubljanske, med drugimi več gg. uradnikov deželne vlade, g. župan ljubljanski itd. Sorodniki, prijatelji in znanci so položili več lepih vencev na krsto. — Pokojnik je bil rojen dné 27. junija 1824 v Ljubljani, leta 1847 je kot konceptni kandidat vstopil v državno službo pri tedanjem ilirskem guberniju v Ljubljani. Pozneje je služboval v Vipavi, Postojni in Kamniku, od leta 1854 do 1861 v Zagrebu, naposled pa do konca 1889. leta v Novem Mestu, kjer je ostal v najboljšem spominu.

(Ljubljanska čitalnica) je izdala tiskan letopis, kateremu povzamemo, da je v minolem letu imela 4 častne, 277 ljubljanskih in 15 vnanjih udov, skupaj torej 296. Tajnik g. E. Lah poroča o odborovem in društvenem delovanju, blagajnik g. Karol Pirc pa o denarnem stanju. Vsi dohodki v minolem letu so iznesli 5099 gld. 42 kr., troški pa 4870 gld. 32 kr. Časopisov ima čitalnica 50, in sicer 25 političnih in 50 zabavnih.

(Iz Vipave) se nam piše, da je bil gosp. Ivan Može, večletni načelnik vipavskega gasilnega dru-

štva, v priznanje mnogih zaslug izvoljen za častnega člana.

(Nesreča.) Z Vojskega se nam piše: Dné 21. t. m. popoldne se je v „Frati“ prigodila žalostna nesreča. Jernej Poljanec, pogumen in priden delavec, skrben družinski oče, star 46 let, je bil na delu s svojimi gozdnimi tovariši, ki so spravljali drva po „rižah“ v grapo pod Čakalnikom. Na nekem ovinku se pokvarijo riže. Čuvaji ob rižah hité popraviti škodo. Ravno ko delavci hočejo prenesti nekaj hlobo, sproži se s kupa hlobo (drajlovnik), katerega delavec s cepinom ni mogel obdržati, ter drvi z grozno hitrostjo po rižah. Nekateri delavci odskočijo, štirje pa obleže na tleh. Trije so bili le malo poškodovani, imenovani Jernej Poljanec pa je bil na mestu mrtve. Zapustil je vdovo in pet neodraslih otrok.

(Društvo „Pravnik“) ima v petek dné 29. t. m. svoj redni občni zbor v hôtelu pri „Slonu“. Na dnevnem redu so poročila odborova in volitev novega odbora. Začetek ob 7. uri.

(Pojasnilo popravka.) Prejeli smo naslednje vrstice: Na Vaš poziv, č. gospod F. Haderlap, ne menimo svoje sodbe o Vaši pravljici (ne pa: pripovedki) preklicati, niti popraviti, niti omiliti, temveč jo samo pojasniti. Po naših mislih še ni vse izvirno, kar ni prepisano ali preloženo. Vam se zdita pojma „izviren“ in „preložen“ (ozir. prepisan) prekoslovna, a sta protislovna. Mi imenujemo tako delo izvirno, ki je res novo, posebno, nečuvno, ničemur preveč podobno, ki ni po „šabloni“ ustvarjeno; ni pa treba, da bi bilo naravnost plagijat. Tako rabimo ta pojem mi in v tem pomenu ga nismo prvi rabili. Da pa Vaš spis nima omenjenih svojstev, smete pač priznati in da je podobnih pravljic že vsakdo mnogo slišal in čital, tudi lahko verjamete. Ni nam bilo baš treba prebirati knjig iz celega sveta, da bi se uverili o izvirnosti Vaše pravljice: „Kitajska cesaričina“; segli smo samó po pravljici italijanskega pesnika Gozzi-ja, ki jo je Schiller presadil na Nemško. Tako-le je naslovljena ta „tragično-komična“ pravljica „Turandot, Prinzessin von China“. Vaša „Mara in Gozzijeva Turandot, Vladobran tu in Altoum tam, Ljubomir tu in Kalaf tam, Tartaglia in Belograd so si po razmerah in značajih sila podobni. Turandot in Mara sta jedini hčeri imenovanih kraljev; obe sta neznano modri, učeni in lepi. Lepota obeh je povod ljutih bojov. Obe se že izza mladih let bojita možitve. Obe se stežka dasta pregovoriti, da bi stopili v zakon in ohranili zarod. Obe imata več viteških snubcev. Obe zastavita tri uganke snubačem s pogojem, da oni, ki jih reši, doboše cesaričino. Tu in tam se dá javen razglas, da se sme reševanja vdeležiti kdorkoli. Obema krasoticama se poklonita snubea, skromna in na videz malo modra, a krepostna, ki skušata z dobrim delom izprostiti od Boga razsvetljenja za težavno nalogo. Ljubomir da puščavniku tri cekine, Kalaf nekemu služabniku konja in mošnjo. V obeh pravljicah imajo ministri, učenjaki in knezi veliko zborovanje, ko se rešujejo stavljene zagonetke. V obeh pravljicah čutijo cesar, cesaričina in vsi dvorjani nekako prelju-bezen in sočutje do snubcev Ljubomira in Kalafa, predno še razozlata vprašanja. V obeh pravljicah se stvar konča s srečnim zakonom. — Res, da je Vaša pravljica nekoliko krajša z drugačnim uvodom in nekaterimi novimi pristavki, a jedro in glavno dejanje sta isti v obeh pravljicah. Bodi že ta podobnost slučajna ali ne, kar nam ne gre razsojati, tolika je vsekakor, da Vam naša opazka ni delala nobene krivice. — Opomnili ste tudi, da v tej oceni sploh niste našli mnogo strokovnjaških opazek. Naštejte, navédite vse nestrokovnjaške opazke in pripravljeni smo „sine ira et studio“ pojasniti svoje sodbe. Upamo, da ne sebi na sramoto, ker ne pišemo brezmiselno. Sicer pa, ali res mislite, da bi za dostojno oceno Vaše preproste pravljice trebalo množ-strokovnjakov? Čirilovec.

(Čitalnica v Šmariji pri Jelšah) priredi dné 2. februarija 1892 v gostilni g. Drag. Jagodiča prvo besedo. Sodeluje šmarijska godba. Začetek ob 7. uri zvečer. Vstopnina za ude 50 kr., za neude 1 gld., dame proste. Vspored: 1. H. Volarič: „Trobojnica“, moški zbor. 2. Pozdrav predsednika. 3. P. Hug. Sattner: „Po zimi iz šole“, mešani zbor. 4. Gj. Eisenhut: „Ti“, mešani zbor. 5. „Venec slovenskih narodnih pesmij“, svirajo čitalniški godbeniki. 6. Ant. Hajdrih: „Sirotka“, moški zbor z alt-solo. 7. Wagner: „Lohengrin“, svirajo čitalniški godbeniki. 8. Dr. G. Ipavec: „Pozdrav“, mešani zbor. 9. H. Volarič: „Za dom!“, moški zbor. Prosta zabava.

(Vspored Bleiweisove slavnosti), katero priredi akad. društvo „Slovenija“ na Dunaju dne 8. febru-
varija: 1. Pozdrav in nagovor predsednikov. 2. F. Grbič: „Slovanski brod“, moški zbor. 3. a) Mehül: Arija iz opere „Josip“; b) F. Böhm: „Tvoje oči“, pesem, pöje operni pevec g. J. Trtnik. 4. Anton Nedvöd: „Nazaj v planinski raj“, mešani zbor sl. slovanskega pevskega društva pod vodstvom gosp. pevovodje A. A. Buchte. 5. P. H. Sattner: „Za dom med bojni grom“, moški zbor. 6. a) Bosiljevac: „Koračnica hrvatska“; b) J. Miletic: „Povračanec“, udara sl. tamburaški zbor sl. hrvatskega akak. društva „Zvonimira“. — Ples.

Telegrami.

Dunaj, 25. januarija. Rozalija Schneider taji vsako krivdo, Franc Schneider se je udal. Priči Ivana Stoiber in krčmar Schorner sta ga precej spoznala.

Dunaj, 26. januarija. Bavarski vojvoda Maks je sinoči ob 3/4. uro umrl.

Berolin, 26. januarija. „Norddeutsche Allg. Ztg.“ poroča, da bode veliki knez Aleksej mej potjo iz Londona v Peterburg dne 27. t. m. v Berolinu obiskal nemškega cesarja.

Tuji.

22. januarija.

Pri **Maliču**: Frimel, Herman, potovalec; Ehrenstein, Wran, tovarniški uradnik; Menzel, Felle, Hoffman, Weiss, Wallek, Kellerman, Engel, Sinnreich, trgovci, z Dunaja. — Suchy, zastopnik; Sych, potovalec; Fürst, trgovec, iz Grada. — Abel, potovalec, in Rother, trgovec, iz Brna. — Brener iz Varaždina. — Michel iz Pulja. — Auer, restavratör, iz Slov. Bistrice. — Grof Montecucoli iz Stori.

Pri **Stona**: Jaksch, potovalec; Pollak, Freund, Adler s soprogo, Bauer, trgovci, z Dunaja. — Bett, potovalec, in Goldschmidt, iz Trsta. — Weissenbeck, trgovec, iz Monakovega. — Hochsinger, potovalec, iz Grada. — Schick; Michels komisar, s soprogo, iz Prage.

Vremensko sporočilo.

Dan	Cas	Stanje	Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v
opazovanja	zrakomera v mm	toplomera po Celziju			mm
7. u. jut.	740.2	-4.4	sl. svzh.	del. jasno	5.0
2. u. pop.	738.4	0.8	"	jasno	"
9. u. zveč.	737.0	-4.6	"	del. oblač.	sneg

Srednja temperatura -2.7°, za 0.9° pod normalom.

Stanje avstro-ogerske banke

dne 23. januarija 1892.

(Brzojavno poročilo.)

Bankovcev v prometu	gld. 421.561.000 (- 10.572.000)
Kovinski zaklad	" 246.364.000 (+ 77.000)
Listnica	" 154.844.000 (+114.371.000)
Lombard	" 26.693.000 (- 2.028.000)

Zahvala.

Dne 19. t. m. je umrla po kratki bolezni naša 11 let stara prisočno ljubljena in nepozabna hčerka, oziroma sestra

Stefanija Wutscher.

Zahvaljujemo se najudaneje p. n. gospodom duhovnikom in učiteljem, sl. požarni brambi šentjernejski in vsem prijateljem in znancem od blizu in daleč, ki so nam povodom bolezni in smrti predrage rajneke izrazili svoje sožalje, poklonili več lepih vencev in spremili jo k zadnjemu počitku. (73) 3-2

St. Jernej, 23. januarija 1892.

Žalujoci, stariši, brat in sestre.

Križev pot

z ličnim okvirom vred. 90 cm. visok, popolno izgotovljen, je na prodaj za nizko ceno

65 goldinarjev,

dalje ima v zalogi dostojno, lično izvršena

misijonska sv. Razpela ali kipe

v velikosti 2 1/2 čevlja do 5 čevljev, in je prodaja po nastopni nizki ceni: velikost 2 1/2 čevlja gld. 12.—, 3 čevlje gld. 20.—, 4 čevlje gld. 38.—, 5 čevljev gld. 48.—.

FR. TOMAN,

podobar in pozlatař v Ljubljani,

sv. Petra cesta št. 4. 62 6—3

Pri zlatem drž. jabolku.

J. PSERHOFER

Zum goldenen Reichsapfel.

lekarnar na Dunaju, I., Singerstrasse 15.

Kri čistilne kroglice, poprej **univerzalne kroglice** imenovane, so staroznano zdravilno sredstvo. — Že mnogo desetletij so te kroglice splošno razširjene, mnogi zdravniki jih zapisujejo, in malo je rodbin, v katerih ni male zaloge tega izvrstnega domačega zdravila. — Od teh kroglic velja: 1 škatljica s 15 kroglicami 21 kr., 1 zavoje s 6 škatljicami 1 gld. 5 kr., pri nefrankovanej pošiljavi po povzetju 1 gld. 10 kr. — Če se naprej pošlje denar, velja s poštne prosto pošiljati: 1 zavoje kroglic 1 gld. 25 kr., 2 zavoje 2 gld. 30 kr., 3 zavoje 3 gld. 35 kr., 4 zavoje 4 gld. 40 kr., 5 zavojev 5 gld. 20 kr., 10 zavojev 9 gld. 20 kr. (Menj nego jeden zavoje se ne more odposlati.)

Prosi se, da se zahtevajo izrecono

J. Pserhoferja kri čistilne kroglice.

in gleda na to, da ima vsaka škatljica na pokrovu na navodilu za rabo stoječi imenski pečat J. Pserhofer in sicer v rdeči barvi.

Balzam za ozebljine J. Pserhoferja, 1 lonček 40 kr., s frankovano pošiljavi 65 kr.

Trpotčev sok, proti kataru, hripavosti, krčevitemu kašlju itd. 1 steklenica 50 kr.

Ameriška maža za protin, 1 gld. 20 kr.

Prašek proti potenju nog, škatljica 50 kr., s frankovano pošiljavi 75 kr.

Balzam za gušo, 1 flakon 40 kr., s frank. pošilj. 65 kr.

Zdravilna esenca (Praške kapljice), proti sprijenemu želodcu, slabej prebavljivosti itd. 1 stekl. 22 kr.

Razen tukaj omenjenih izdelkov ima še vse v avstrijskih časopisih naznanjene tu- in inozemske farmacevtske specialitete in se vsi predmeti, ki bi jih ne bilo v zalogi, na zahtevanje točno in po ceni preskrbé.

Pošiljave po pošti izvrše se najhitreje proti predpošiljavi zneska, večje pa tudi proti povzetju.

Če se denar naprej pošlje (najbolje po poštni nakaznici), je poština dosti nižja nego (42) 12-3

pri pošiljavi s povzetjem.

Zgoraj imenovane specialitete dobivajo se tudi v Ljubljani pri G. Piccoli-ju.

Katoliška Tiskarna
priporoča raznovrstne
vizitnice
po nizki ceni.

!Svoji k svojim!

Priznano najboljšo in najcenejšo

čebelno-voščene sveče

priporoča

Oroslav Dolenec

v Ljubljani.

8 (10-8)

!Svoji k svojim!

ČEBELNO-VOŠČENE SVEČE

prodaja in razpošilja PAVEL SEEMANN v Ljubljani.

Dunajska borza.

Dne 26. januarija.

Papirna renta 5%, 16% davka	95 gld. 20 kr.
Srebrna renta 5%, 16% davka	94 " 55 "
Zlata renta 5%, davka prosta	111 " 35 "
Papirna renta 5%, davka prosta	103 " 20 "
Akcije avstro-ogerske banke, 600 gld.	1043 " — "
Kreditne akcije, 160 gld.	307 " — "
London, 10 funtov strl.	118 " 05 "
Napoleonodor (20 fr.)	9 " 38 "
Cesarski cekini	5 " 59 "
Nemških mark 100	57 " 92 1/2 "

Dne 25. januarija.

Ogerska zlata renta 4%	108 gld. 40 kr.
Ogerska papirna renta 5%	102 " 55 "
4% državne srečke l. 1854., 250 gld.	137 " 75 "
5% državne srečke l. 1860., 100 gld.	149 " — "
Državne srečke l. 1864., 100 gld.	181 " 75 "
Zastavna pisma avstr. osr. zem. kred. banke 4%	96 " 15 "
Zastavna pisma " " " 4 1/2 %	100 " 40 "
Kreditne srečke, 100 gld.	184 " — "
St. Genois srečke, 40 gld.	64 " 50 "

Ljubljanske srečke, 20 gld.	24 gld. — kr.
Avstr. rubežega križa srečke, 10 gld.	16 " 85 "
Rudolfove srečke, 10 gld.	20 " 50 "
Salmove srečke, 40 gld.	62 " — "
Windischgrazove srečke, 20 gld.	57 " — "
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	163 " — "
Akcije Ferdinandove sev. želez. 1000 gl. st. v.	2870 " — "
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	94 " — "
Papirni rubelj	1 " 15 1/2 "
Laških lir 100	45 " 65 "

MERCUR menjarnična delniška družba na Dunaju, I., Wollzeile šte. 10.

Najkulantnejše se kupujejo in prodajajo v kursnem listu navedeni vrednostni papirji, srečke, valute in devize.

Razna naročila izvrše se najtočneje.

Za nataganje glavnic priporočamo:

4% gališke propinacijske zadolžnice.
4 1/2% zastavna pisma peštanske ogerske komercijonalne banke.
4 1/2% komunalne obveznice ogerske hipotečne banke z 10% premijo.

Na te papirje daje posojila avstro-ogerska banka in podružnice njene.

1860. 1. promese

cele gld. 14 1/2, petina gld. 4 in 50 kr. kolek.

Glavni dobitek 300.000 gld. av. velj.

Žrebanje dne 1. februarija.